

ת"פ 701/12/16 - מדינת ישראל נגד חליל עומר

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 701-12-16 מדינת ישראל נ' עומר

לפני כבוד השופט אבי לוי

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם חליל עומר

גזר דין

כללי

חליל עומר, הנאשם בתיק זה, הורשע על-סמך הודאתו בעבירה שעניינה **החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית**, בניגוד לסעיף 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים המסוכנים**").

מעובדות כתב-האישום, שבעשייתן הודה עולה, כי ביום 24.11.16 בשעת בוקר נערך חיפוש, בהתאם לצו שיפוטי בביתו של הנאשם בכפר דיר-אל-אסד. בחדר-השינה של הנאשם, בסמוך למיטתו, נמצא תיק-גב השייך לו ובו תעודת-זהות ותעודת-עובד של הנאשם וכן גרב, ובה **7 אריזות שבתוכן היו 701 טבליות סם מסוג MDMA**.

תסקיר שירות המבחן

שירות המבחן ערך, לבקשתי, תסקיר בעניינו של הנאשם וממנו עלו פרטים כדלקמן -

הנאשם הוא כבן 24 שנים, מאורס מזה שנה לבת-דודו. עד למעצרו הוא עבד במשך שנתיים וחצי במפעל לייצור תבניות בטון בראש-פינה בתנאי משמרות. הנאשם הוא בעל השכלה יסודית בלבד שכן גילה העדר-מוטיבציה להמשיך וללמוד. לאחר שנשר ממסגרת חינוכית החל לעבוד בעבודות שונות ובמהלך השנים רכש את מקצוע הרתכות. באמצעות שכרו בעבודתו האחרונה (מפעל אקרשטיין) הוא סייע בפרנסת משפחתו וחסך מעט. כמו-כן שילם עבור צרכיהם של שני אחיו המרצים עונשי מאסר ממושכים. אביו של הנאשם איננו עובד ומתקיים מקצבת נכות על רקע התמכרות לסמים ובעיות בריאות אחרות; אימו סובלת מבעיות בריאות אף היא ומתקיימת מקצבה של הביטוח הלאומי.

עולה, כי בתקופה בה שהה בפיקוח שירות המבחן במסגרת תנאי שחרורו, נעדר מהמפגשים עם קצין המבחן ואף ניתק עימו קשר. התרשמות קצין המבחן היתה שהנאשם הוא בחור צעיר מופנם שאינו בשל בשלב זה לטיפול ומתקשה לייצור יחסי-אמון עם האחר ולערוך תהליך של התבוננות פנימית בדפוסי התנהגותו הבעייתיים. צוין, כי הוא נעדר עבר פלילי כלשהו.

בהתייחסותו לעבירה נשוא תיק זה הוא אמנם הודה במיוחס לו אך התקשה לקבל בעלות על הסמים. הוא טען שמצא אותם והניחם בתיק-הגב שלו. הוא שלל שימוש בסמים וכן שלל קשר עם משתמשים בסמים. בדיעבד, הוא מודע לחומרת מעשיו ולמשמעותם. צוין, כי הוא התקשה להתבונן בבעייתיות שבהתנהגותו והתמקד בנזקים שנגרמו לו כתוצאה ממעצרו.

שירות המבחן התרשם שהנאשם חסר סביבה רגשית תומכת ונעדר עוגנים וגבולות מחזקים. הוא מתקשה ליצור אמון עם הזולת. הוא הותיר בשירות המבחן חוסר-בהירות בנוגע ליחסיו עם אנשים בשולי החברה. צוינה ההערכה כי הוא מתקשה בהפעלת שיקול-דעת מותאם במצבים מורכבים רגשית, פועל בצורה אימפולסיבית ואיננו משקיע די מחשבה על תוצאות מעשיו. להערכת השירות שורה של שיקולים ואבחנות מהווים פרמטרים לסיכון להישנות התנהגות פורצת-חוק מצידו של הנאשם. עם זאת, צוין כי מדובר בבחור צעיר ללא עבר פלילי, אשר חרף תנאי גדילתו ומאפייני אישיותו הצליח לרוב לפעול באורח נורמטיבי ואף תפקד במסגרות תעסוקה, ולנוכח הטראומה הרגשית שחוזה עת נעצר קיימים סיכויים מסוימים לשיקום.

דא עקא, שבהתחשב בקושי ובהעדר-הפניות מצדו להתגייס לתהליך טיפולי מעמיק, אין סיכוי של ממש שיפיק תועלת מניסיון טיפולי נוסף.

השירות התרשם שהנאשם דוחס בתוכו זעם רב אשר צבר במהלך שלבי התפתחותו, קושי להציב לעצמו גבולות פנימיים ולווסת התנהגותו לצד קשיים בקבלת סמכות חיצונית. במצב עניינים זה, כשגילה יכולת מוגבלת להיעזר בקשר טיפולי, מעריך השירות שהוא יתקשה להפיק תועלת מניסיון טיפולי נוסף.

עם זאת, בהתחשב בכך, שבשל מאפייני אישיותו הדלים מאסר בכלא עלול לחשוף אותו להשפעת אוכלוסיית עוברי-חוק ולניצולו בידיהם ולגרום לרגסיה בתפקודו האישי והרגשי. לפיכך, המליץ השירות על הטלת ענישה קונקרטי שתתבטא במאסר תקופה קצרה בעבודות שירות בנוסף לעונש מותנה.

טיעוני הצדדים

התביעה

באת-כוחה המלומדת של המאשימה, עו"ד מאיה מצליח, עתרה להטיל על הנאשם עונש מאסר לריצוי בפועל בתוככי מתחם-הענישה שהוצג, מאסר-על-תנאי, פסילת רישיון נהיגה וקנס. היא עמדה על כך, שהמעשה מלמד על תכנון מוקדם, תחכום ותעוזה בלתי-מבוטלים וכי חלקו של הנאשם בעבירה הוא דומיננטי ובלעדי. היא ציינה, שהנזק אשר עלול היה להיגרם לו הסם הופץ היה גדול. נטען עוד, שהחזקה של כמות כה גדולה של סם מלמדת היא-עצמה על היות הנאשם שקוע עמוק בחיים העברייניים. התובעת אף עמדה על הנזקים הבריאותיים והכלכליים הקשים הנגרמים לצרכני הסמים לבני-משפחותיהם ולחברה כולה כתוצאה משימוש בסם מסוג MDMA שהוא סם קשה.

היא עמדה על כך שכמות הסם שהוחזקה בידי הנאשם עלתה 233 מונים על הכמות אשר הוגדרה בפקודת הסמים המסוכנים ככמות לצריכה עצמית (3 טבליות).

לנוכח כל אלו וכן לנוכח צרכי ההרתעה של היחיד והרבים כאחד, עתרה ב"כ המאשימה שייקבע בעניינו של הנאשם מתחם ענישה הנע בין שנתיים ומחצה של מאסר ועד 5 שנות מאסר לצד מאסר מותנה, קנס ושלילת רישיון.

ב"כ המאשימה סברה שאין מקום שביהמ"ש יאמץ את המלצת שירות-המבחן בהתחשב בשורה של שיקולים שאותם מנתה בפניו: אופיין של עבירות הסמים שנעברות לעתים קרובות בידי מי שעברו נקי; העדר שיתוף-פעולה וגילוי רצינות מצדו במגעיו עם שירות המבחן המלמד על העדר סיכויי שיקום וטיפול ממשיים; הימנעות מנטילת אחריות של ממש; נטייתו לפעול באורח אימפולסיבי והסיכון הממשי שהוא יחזור ויבצע עבירות בעתיד; הצורך במסר הרתעתי בכגון דא. ב"כ המאשימה התעכבה גם על הצורך להטיל על הנאשם עונש פסילת רישיון נהיגה שלו היבטי גמול והרתעה, מה גם שבמקרה זה ניתן למצוא קשר ישיר בין השימוש ברכב לבין ביצוע העבירה.

ההגנה

הסנגור המלומד, עו"ד עאדל דבאח, כפר במתחם הענישה שהוצע על-ידי ב"כ המאשימה וטען שהוא מבוסס על רמת-ענישה שהוטלה בעבירות חמורות הרבה יותר, או מקום בו העבריינים היו בעלי עבר פלילי עשיר. לדעתו, ראוי לקבוע במקרה ממין זה מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה בלבד לבין מאסר לתקופת מאסר כוללת בת 14 חודשים (כשחלק מהתקופה מוטל על-תנאי וחלקו לריצוי בפועל בדרך של עבודות שירות). הוא הפנה אל שורה של גזרי-דין אשר, לדעתו, מחזקים את עמדתו האמורה.

הסנגור שם דגש על נסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם; מצבה הכלכלי הקשה של המשפחה; המצב הבריאותי הקשה של ההורים; העדרה של דמות הורית ראויה. משהנאשם איננו בעל מאפיינים עבריינים ומחוסר כל קשר לעולם הפשע, ראוי להשקיף עליו כמי שמעד באורח חד-פעמי וראוי בהחלט לשיקום ולטיפול. העובדה שהוא עובד מגיל צעיר על-מנת לפרנס את משפחתו מדברת, לדעת הסנגור, בשם עצמה ומוכיחה כי מדובר בבחור נורמטיבי, אשר איננו מעוניין, כלל ועיקר, להידרדר לעולם הפשע. חווית המעצר היתה טראומתית עבורו, כפי שאף ציין שירות המבחן.

הסנגור לא הקל ראש בכמות הסמים שנתפשה אך סבר שראוי להסתפק במאסר שירוצה בעבודות שירות, כפי שהומלץ על-ידי שירות המבחן לצד מאסר על תנאי וקנס.

דברו האחרון של הנאשם

הנאשם ביקש סליחה על מעשיו, ציין כי אי-שיתוף הפעולה עם שירות-המבחן נבע מחסרון-כיס בלבד והבטיח שלא לשוב לסורו.

דין והכרעה

הנאשם הורשע בכך שהחזיק ברשותו, בתיק-גב השייך לו, בצמוד לתעודות אישיות שלו 7 אריזות המכילות 701 טבליות של סם מסוכן מסוג MDMA. תחילת הדרך בקביעת העונש, הראוי להיות מוטל עליו, עוברת, בהתאם להוראות סימן א'1 שבפרק ו' בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה בהתאם לעקרון המנחה: קיום יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (ראו: סעיפים 40ב ו-40ג לחוק העונשין).

בבואי לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירה ראוי למפות ולאחר את הערך החברתי שנפגע מביצוע

העבירה, מידת הפגיעה בו וכן לברר את מדיניות הענישה הנהוגה בכגון דא. כמו-כן, ראוי להתחשב עת באים לקבוע את המתחם בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו

מגיפת השימוש בסמים היא תופעה קשה אשר החברה הישראלית מתמודדת עימה מימים ימימה. המשתמשים בסמים נפגעים בריאותית פגיעה קשה ולעיתים אף מקפחים חייהם כתוצאה מתופעות שונות הקשורות לשימוש בסם. הדבר משפיע באורח ישיר על בני-משפחותיהם, על הסובבים אותם ועל החברה בכלל. ההתמכרות מביאה עימה לא פעם תופעות קשות של אלימות, פגיעות ברכוש הזולת, פגיעה קשה במרקם המשפחתי ועוד. מגיפת הסמים איננה יכולה להתקיים בלא מחולליה, הם חברי שרשרת הספקת הסם: היבואנים, הסוחרים, והמחזיקים בסם שלא לצריכה עצמית. כל אחד מאלה, לפי חלקו תורם להתפשטות נגע הסמים ולהידבקות עוד ועוד אנשים בנגע זה. אכן, על חברה שומרת נפשה להוקיעו ולטפל ביד קשה במי שמבקש להפיק 'כסף קל' מתעשיית ייצור, ייבוא ושיווק הסמים.

הערך החברתי אשר נפגע פועל יוצא של מעשיהם של כל המעורבים בתעשיית-הסמים ברור - שמירה על בריאות הציבור ועל בטחונו ובטחון רכושו מפני פגיעהם הרעים של המתמכרים לסמים.

ככל שהמדובר בהחזקה של כמות סם גדולה יותר, כך הפגיעה בערך החברתי המוגן משמעותית יותר.

במקרה שלפניי המדובר באדם, אשר החזיק ברשותו כמות גדולה של סם מסוג MDMA, שהוא לכל הדעות סם הרסני וקשה. הנאשם החזיק ברשותו 701 טבליות מהסם האמור (הארוזות ב-7 אריזות נפרדות). האמור בכמות, המאפשרת מאות של מעשי שימוש בסם בידי מאות משתמשים, על כל הנזק, הכרוך בדבר. לפיכך, ולנוכח אופי הסם בו מדובר, ראוי לראות את הפגיעה בערך החברתי המוגן כפגיעה ממשית.

מדיניות הענישה הנהוגה

כמפורט לעיל, בתי-המשפט מחמירים, כפועל יוצא של אופי האינטרס החברתי המוגן, עם מי שמשתייך לשרשרת הספקת הסמים והחזקתם. מטרת ההחמרה להרתיע את העבריין עצמו ואת הרבים מפני התפתחות לרווח הקל הנלווה לעיסוק בסמים. עמדה על כך, כב' השופטת פרוקצ'יה, במסגרת ע"פ 211/09 **אזולאי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 22.6.10) בצינה כדלהלן:

"על חומרתה המופלגת של עבירת החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית אין צורך להכביר מילים, ולא כל שכן כך הוא כאשר מדובר בכמות כה גדולה של סמים מסוג זה. הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכל, לשרת את מטרת הגמול לעבריין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרת הגמול וההרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים."

על מנת לשרטט כדבעי את מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם, עיינתי בפסיקה רחבה העוסקת בעבירה שעניינה החזקת סמים (מהסוג דכאן) שלא לצריכה עצמית. כאן המקום לציין, כי מדיניות הענישה בעבירות בעבירה הנ"ל תלויה **בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה**. במובן זה, נודעת חשיבות מרובה **לסוג הסם המוחזק ולכמותו** (ראו: ע"פ 3820/09 **מדינת ישראל נ' חיים אוהיון**, ניתן ביום 6.9.09).

כך למשל, בפרשה שנדונה במסגרת ע"פ 9978/08 **בודרם נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 21.4.09) דחה בית המשפט העליון ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע, במסגרתו הושת על המערער (בעל עבר פלילי שלא בעבירות סמים) עונש מאסר **בן 24 חודשים לריצוי בפועל (ופסילה מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה במשך 12 חודשים לאחר שחרורו)**. עונשים אלו הוטלו על המערער בגין ביצועה, על פי הודאתו, של עבירה שעניינה **החזקת סמים שלא לצריכה עצמית**, לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים. עובדות מקרה זה לימדו, כי בחודש מאי 2008 נמצא המערער מחזיק בכיסו ובמקום מגוריו **242 טבליות של סם מסוכן מסוג MDMA**, וכ-1.98 גרם של אבקת חשיש.

בפרשה שנדונה במסגרת ע"פ 6931-08-09 **עייש נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 29.4.10) דחה בית המשפט המחוזי בחיפה ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בעכו, במסגרתו הושת על המערער עונש מאסר **בן 48 חודשים לריצוי בפועל**, יחד עם עונשים נלווים נוספים **(בנוסף, הופעל במצטבר עונש מאסר מותנה בן שנתיים, כך שבסך הכל על המערער לרצות שש שנים בפועל)**. במסגרת העונשים הנוספים, **המערער נפסל מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה במשך 36 חודשים לאחר שחרורו**. עונשים אלו הוטלו על המערער בגין ביצועה של עבירה שעניינה **החזקת סמים שלא לצריכה עצמית**, לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים. עובדות מקרה זה לימדו, כי המערער **(בעל עבר פלילי מכביד ביותר)** החזיק בביתו שבעכו, **734 כדורים מסוג MDMA**, שלא לצריכה עצמית בלבד וללא היתר כדיון. כאן המקום לציין, כי פרשה זו נכללה במסגרת רע"פ 10141/09 **בן חיים נ' מדינת ישראל** (ניתן 6.3.12), הלוא היא "הלכת בן חיים". עם זאת בהתייחסו למקרה הקונקרטי של המערער, לא מצא בית המשפט העליון להיעתר לבקשתו.

בפרשה שנדונה במסגרת ע"פ 8731/12 **לוגסי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 11.4.13) דחה בית המשפט העליון ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה, במסגרתו הושת על המערער עונש מאסר **בן 22 חודשים לריצוי בפועל** (הופעל גם מאסר על תנאי אך מתוך התחשבות **במצבו הנפשי של המערער** נקבע כי זה ירוצה בחופף עם מאסרו הנוכחי). עונש זה הוטל על המערער בגין ביצועו, על פי הודאתו, של עבירות שעניינן **החזקת סמים שלא לצריכה עצמית**, לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים; שיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק העונשין; הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין; החזקה ושימוש בסם לצריכה עצמית (לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים). עובדות מקרה זה לימדו, על-פי האישום הראשון, המערער נסע ברכב ביחד עם אחר, כשהוא מחזיק בחבילה ובה **992 טבליות של סם מסוכן מסוג MDMA**. לאחר שהרכב עורר את חשדם של שוטרים שנסעו במקום, הם סימנו לו לעצור. נהג הרכב המשיך בנהיגה, ואילו המערער השליך את החבילה שהייתה ברשותו. לבסוף עצר הנהג והשניים נעצרו. בהמשך לכך, בזמן המעצר, הורה המערער לחברו שלא לומר כי החבילה שנזרקה שייכת לו. האישום השני לימד כי במסגרת חיפוש שנערך בביתו של המערער, לאחר מעצרו. נמצאו בדירתו סם מסוכן מסוג **חשיש במשקל של 92.8 גרם** וקופסה המכילה **500 ריבועי נייר של סם מסוכן מסוג LSD**.

בפרשה נוספת שנדונה במסגרת ע"פ 1932/15 **בן סעדון נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 17.4.16) דחה בית המשפט העליון ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה, במסגרתו הושת על המערער עונש מאסר **בן 42 חודשים לריצוי בפועל** ביחד עם עונשים נלווים נוספים. עונש זה הוטל על המערער בגין ביצוע, על פי הודאתו, של עבירות שעניינן **החזקת סמים שלא לצריכה עצמית**, לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים; השמדת ראיה, לפי סעיף 242 לחוק העונשין; הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין. עובדות מקרה זה לימדו, כי המערער (**בעל עבר פלילי מכביד ביותר**) סירב לפתוח את דלת ביתו, עת הגעתם של השוטרים לדירתו לשם ביצוע חיפוש על פי צו. באופן זה, המערער השליך במזיד סמים מסוכנים מסוג חשיש וקוקאין לאסלת השירותים והשמידם. אף על פי כן, נתפס בביתו סם מסוכן מסוג אקסטזי (MDMA) **בכמות של 446 כדורים**; סם מסוכן מסוג **חשיש בכמות של 406.71 גרם** (וכמות נוספת שאינה ידועה למשיבה); סם מסוכן מסוג **קוקאין בכמות של 26.4 גרם** (וכמות נוספת שאינה ידועה למשיבה). נתפסו גם שני משקלים אלקטרוניים.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין)

נפנה, כעת, לבחון מה השפעת הנסיבות הספציפיות של ביצוע העבירה על מתחם הענישה ההולם את מעשה-העבירה שבה הורשע הנאשם שלפנינו.

מעשהו של הנאשם היה מתוכנן. זאת ניתן ללמוד מהצורה שבה נתפס הסם (בצמוד לתעודותיו האישיות בתיק שנמצא בסמוך למיטתו). **הנאשם הוא העבריין הבלעדי בעבירה שבעשייתה הורשע.** משלא מסר פרטים של מי שלטענתו, הוא בעל-הסם, אין ניתן להתחשב בעניין זה בהשפעה של אחר עליו, לטובתו. **הנזק, אשר עלול היה להיגרם כתוצאה ממעשה העבירה הוא ממשי.** כאמור, משמדובר בכמות גדולה של סם מסוכן הפצתו עלולה היתה לגרום לנזק כבד. הסמים נתפסו ברשות הנאשם טרם הפצתם; כך נמנע כל נזק אשר עלול היה להיגרם כתוצאה מביצועה.

הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את המעשה לא הובררו עד תום משהנאשם לא טרח להבהירן. על כל פנים, חזקה היא שמי שהחזיק ברשותו סם בכמות שכזו החזיקה שלא לשימושו העצמי על ההשלכות הברורות של קביעה זו. **הנאשם הבין את המעשה ואת הפסול בו, יכול היה וצריך היה להימנע מלבצעו.**

בהתחשב בכל האמור לעיל, ראוי לקבוע למעשה העבירה בו הורשע הנאשם שלפניי **מתחם ענישה הולם הנע בין 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל לבין 36 חודשי מאסר לריצוי בפועל** לצד עונשי מאסר על תנאי, קנס ופסילת רישיון נהיגה.

העונש המתאים לנאשם (סעיף 40יא לחוק העונשין)

בבואי לגזור לנאשם עונש, המתאים לו בהתחשב בנסיבותיו האישיות, פניתי אל הנסיבות אשר **אינן** קשורות בביצוע העבירה, אשר ראוי לתת להן משקל בנסיבות עניינו של הנאשם שלפניי.

עונש מאסר יפגע בנאשם, בין השאר על רקע היותו בחור צעיר כבן 24 שנים, ומי שמעולם לא הורשע בפלילים. גם

משפחתו של הנאשם תיפגע מריצוי עונש מאסר בהתחשב בכך שהוא מסייע בכלכלתה לנוכח מצוקת הוריו. הנאשם כבר ניזוק כתוצאה ממעשהו - הוא נעצר ושהה במעצר תקופה בת יותר מחודש ימים; הוא פוטר מעבודתו בהתחשב בכך ששהה במעצר בית תקופה ממשית; הוא חווה את המעצר כטראומה על כל הנובע מכך. הנאשם נטל אחריות חלקית על מעשיו; הוא לא מסר פרטים מלאים על מקור הסם או על ייעודו. עם זאת, הוא הודה באשמה בבית-המשפט ובכך חסך זמן שיפוטי יקר. הנאשם מעוניין, כך נדמה, לחזור למוטב; דא עקא, שכעולה מחוות-דעת שירות המבחן הוא איננו פנוי לעשות המאמצים הנדרשים על-מנת להוציא רצון זה מן הכוח אל הפועל. נסיבות חייו של הנאשם קשות. הדברים פורטו בדו"ח שירות המבחן והובאו לעיל בהרחבה. ברור, שנסיבות חיים קשות אלה השפיעו על ביצוע העבירה. **הנאשם נעדר עבר פלילי לחלוטין.**

לצערי, שיקול השיקום יכול להילקח בחשבון כשיקול להקלה בעונשו של הנאשם באורח חלקי בלבד לנוכח העדר הירתמות מספקת מצדו להתמודדות עם מעשיו ועם הצורך לחזור למוטב.

בהתחשב במכלול, ומתוך מתן משקל מירבי להודאה באשמה בהזדמנות הראשונה ולעבר הנקי וכן לגילו הצעיר של הנאשם, מצאתי לנכון להטיל עליו 3 שנות מאסר שהם יהיו **18 חודשי מאסר לריצוי בפועל בניכוי 36 ימי מעצרו הסגור**. היתרה תהא על-תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים עבירה על פקודת הסמים המסוכנים שאין עניינה שימוש בסמים או החזקתם לצריכה עצמית בלבד.

כן מוטל עליו קנס בסך של 1,500 ₪ שישולם עד יום 1.3.18. לא ישולם הקנס במועדו, יהא על הנאשם לרצות 15 ימי מאסר תמורתו.

כמו-כן אני פוסל את רישיון הנהיגה של הנאשם למשך 10 חודשים מיום שחרורו מן המאסר. מטרת פסילת רישיון הנהיגה היא בראש ובראשונה גמולית-הרתעתית.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"א תשרי תשע"ח, 01 אוקטובר 2017.